

„CENTURA SPORTUL”

Meciuri dinamice in prima gală

CLUJ 7 (Prin telefon de la trismul nostru). Aseară s-a disputat în Sala sporturilor din Cluj prima reuniune de box din cadrul competiției dotată cu „CENTURA SPORTUL”.

(C.S.M. Cluj) b.p. Ov. Gorea (Steaua), St. Szentanai (C.S.M. Cluj) b.p. M. Niculescu (Voinea Bucu), N. Giju (Steaua) b.p. I. Lungu (Progresul Bucu), C. Stanciu (Constructorul Bucu) b.k.o. I. A. Murg (C.S.M. Cluj), I. Pitu (Farul Constanța) b.ab. Il N. Enola (Progresul Bucu), Ion Monea (Dinamo Bucu) b.p. Gh. Freda (Farul Constanța), N. Moldovan (Voinea Reghin) b.p. C. Buzuluc (Steaua). Sîmbătă se dispută cea de a II-a gală. Finalele se vor desfășura la București, la 14 martie.

R. CALARAȘANU

Scurt dialog cu I. Șiclovan,

secretar general al F. R. Fotbal

IUGOSLAVIA - ROMÂNIA, LA 15 MAI

Mulțumit? Cu această întrebare, ne-am adresat tov. Ion Șiclovan, care s-a înapoiat ieri dimineață din scurta „expediție” Zürich-Belgrad, cu datele complete ale jocurilor din cadrul preliminariilor campionatului mondial (grupa I, în care joacă și România) și ale dublei partide amicale (seniori și juniori) dintre reprezentativele Iugoslaviei și României.

— Știu eu ce să spun? — ne-a răspuns interlocutorul nostru: Pentru nici una din cele patru delegații prezente la Zürich socoteala de acasă nu s-a potrivit cu cea din țară. Firește, într-o oarecare măsură ne deranjează faptul că jucăm primul meci cu protagonistul grupei, acasă la ea. Contează mult startul, dar trebuie să știi că și portugezii nu se consideră un adversar redutabil, hopul cel mai greu pentru ei în drumul spre turneul final al campionatului mondial. Astfel stînd lucrurile, delegatul portughez a ținut mult — fără să reușească — ca ultimul meci al reprezentativei țării sale — decisiv, după părerea dînsului — să se desfășoare cu România, la Lisabona. Cu alte cuvinte, unii se tem de start, alții de finis, și din acest ultim punct de vedere portu-

ghezii nu se pot felicita cu ceea ce au obținut: ultimele două partide în deplasare, cu România, la 10 octombrie 1969, iar cu Elveția, la 2 noiembrie 1969.

Revenind la programul nostru, subliniez din nou faptul că startul nu ne avantajează, dar datele următoarelor meciuri sînt acceptabile. Așa, de pildă, este bine, cred eu, că cel de-al doilea meci îl disputăm cu Elveția „acasă” la noi (n.n. în ziua de 23 noiembrie 1968).

— Așadar, pînă în toamnă, mai precis pînă la 27 octombrie 1968, data meciului cu Portugalia, reprezentativa țării noastre nu susține nici o partidă oficială?

— Ceea ce nu e rău. Ne stă înainte o bună perioadă

(Continuare în pag. a 3-a)

Cu mămica, la schi...

Foto: O. CAHANE

În pag. a II-a: ● Fetele din România... ● Cosmetica naturală a sportului ● File din jurnalul Iolandeii Balș.

ÎN TURUL SFERTURILOR DE FINALĂ ALE „C. C. E.”

VOLEIBALISTII DE LA DINAMO — 3-0 CU BLOKKEER

Conform așteptărilor, în meciul din turul sferturilor de finală ale C.C.E., desfășurat aseară în sala din șoseaua Ștefan cel Mare, voleibaliștii de la Dinamo București au dispus destul de ușor de campiona Olandei, Blokkeer Haga, cu 3-0 (9, 0, 4), după 58 de minute de joc efectiv, mai animat totuși și mai frumos decît lasă să se întrevadă rezultatul. Cu excepția scorului deschis de oaspeți în setul trei, Dinamo a condus permanent, ceva mai puțin detașat în prima parte, cît i-a ținut rezistența pe olandezi și cît le-a trebuit alor noștri ca să-și regleze

blocajul. În acest set inițial, scorul a evoluat astfel, echilibrul fiind determinat în largă măsură și de superioritatea dublaierilor executați de olandezi: 1-0, 1-1, 5-1, 5-3, 7-3, 7-4, 8-4, 8-7, 10-7, 10-8, 14-8, 14-9, 15-9.

Cele două echipe au folosit următoarele formații: DINAMO: Derzet (Stotan), GANCIU, TIRLICI (Cozonici), Corbeanu (Marian), PAPUGIU, SCHREIBER.

BLOKKEER: DE VINK, Schreuders (Brouwer), Koolen (Zwagers), CONSTANDSE (Bar-

zilay), Kranenburg (Zwagers), TINKHOF.

Întîlnirea a fost condusă bine de arbitrul D. Istajlović, secundat de V. Nikolić, ambii din Iugoslavia.

Returul meciului de ieri are loc, precum se știe, în ziua de sîmbătă 16 martie, la Haga, unde mai mult decît sigur voleibaliștii olandezi — care în ediția anterioară a C.C.E., la ei acasă, au întrecut-o pe Rapid (3-2) — le vor opune dinamoviștilor o rezistență considerabil superioară celei de joi. Fără însă a-l putea primejdi — credem — calificarea în semifinalele competiției.

Constantin FAUR

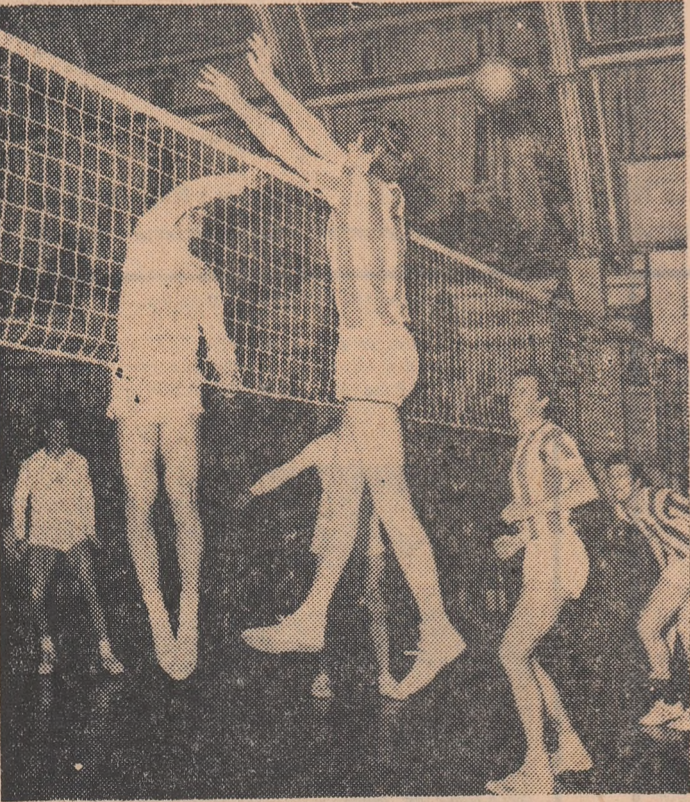

Tabela de marcaj va înregistra un nou punct pentru Dinamo. Derzet, finalizînd atacul, îl fentează pe Constandse, trăgătorul principal al olandezilor, care a sărit tîrziu, de astă dată, la blocaj. Foto: M. ANDREESCU

In pag. a 4-a:

Scandal in lumea schiului KILLY, pe banca acuzării

„CUPA BUCUREȘTI” LA PATINAJ ARTISTIC

Ajunsa la a doua ediție, „Cupa București” reunește speranțele patinajului artistic din Cehoslovacia, R.D. Germană, Iugoslavia, Polonia, Ungaria, U.R.S.S., Austria, Bulgaria și România. Intrecerile au loc pe patinoarul „23 August” din Capitală în zilele de 11 și 12 martie. Miercuri 13 martie se desfășoară demonstrația premiatilor, la care își dă concursul, printre alții, Beatrice Hugișiu, Elena Moșiș, M. Stoianescu și M. Comanici.

O NOUĂ ÎNTÎLNIRE INTERNAȚIONALĂ DE HANDBAL LA CLUJ: ROMÂNIA — ELVEȚIA

Astăzi după amiază, amatori de handbal din Cluj — din ce în ce mai numeroși în ultimul timp — au prilejul, de la orele 18,30, să urmărească o nouă întîlnire internațională, în care își vor disputa înfîntătea echipele masculine ale României și Elveției. Oaspeții au sosit aseară în Capitală, deplasînd un lot de 14 jucători. Iată lista hand-

balistilor elvețieni, în paranteză fiind trecut numărul celor vor purta pe tricou, iar alături numărul de jocuri internaționale: Funk (1) — 34, Eisen (11) — 1, Bolinger (16) — 0 (portari); Seiler (2) — 62, Glauz (3) — 31, Aeschbacher (4) — 6, Wick (5) — 4, Winstörfer (6) — 7, Ischerhilt (7) — 4, Hodl (8) — 1, Rudolf (9) — 3, Brenwald (10) — 1,

Pfenninger (12) — 0, Knörl (13) — 0. Cîl privește echipa noastră, antrenorii N. Nedef și E. Trofin nu au stabilit încă cei 11 jucători pe care îi vor alinia în acest meci. Reamintim că partida va avea loc în Sala sporturilor și va fi condusă de arbitrul internațional Jako Tuominen (Finlanda).

Primele jocuri in „Cupa României” la hochei

Cele mai bune patru echipe de hochei din țara noastră se află de ieri în întrecerea pentru cucerirea „Capei României”. Iată o scurtă relatare de la meciurile desfășurate aseară pe patinoarul „23 August” din Capitală. Partida inaugurală STEAUA — AGRONOMIA CLUJ a avut loc pe o ploaie de... toamnă. Dar, acesta s-a fie motivul pentru care jucătorii ambelor formații timp de 40 de minute s-au mișcat ca niște domnișoare? Abia în ultima repriză s-a acționat mai bîrbaște, cînd fazele au alternat de la o poartă la alta, remarcîndu-se înde-

sebi portarul clujean Roth. Pînă atunci stelușii au înscris cînd au vrut. Scorul: 9-1 (3-0, 5-0, 1-1) pentru Steaua. Au marcat: Calamar 2, Iordan 2, Gheorghiu 2, Constantinescu, Varga, Ionitza (Steaua) și Gall (Agronomia). În al doilea meci s-au înfîlțit DINAMO ȘI AVINTUL M. CIUC, în formațiile cărora au figurat o serie de tineri talentați. Dornici de afirmare, aceștia au luptat cu dizenie pentru fiecare puc, imprimînd partide un ritm alert. Au învins bucureștenii cu 8-0 (1-0, 2-0, 5-0), dar jocul a fost mult mai viu disputat decît arată scorul.

Succesul dinamoviștilor se datorează faptului că ei au menținut hocheiștii experimentați mai mult pe gheață, în timp ce Avintul a jucat adesea numai cu juniori, dintre care Lazar se anunță un portar de clasă. Au înscris: Hutanu 2, Bașa, Florescu, Marian, Bălănescu, Avramescu și Mois. Jucătorul sarkani (Avintul) a fost eliminat definitiv de pe teren pentru repetate acte de indisciplină. Intrecerile continuă sîmbătă cu următorul program: ora 18: Steaua — Avintul; ora 18: Dinamo — Agronomia. Tr. IOANÎTESCU

ASTĂZI, LA POIANA BRAȘOV,

SLALOMUL URIAȘ INAUGUREAZĂ CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE SCHI AL ROMÂNIEI

POIANA BRAȘOV, 7 (prin telefon de la trismul nostru). Miercuri seară, toți participanții la Concursul internațional de schi al României se aflau la locul întrecerii. La prima întîlnire a oaspeților cu organizatorii, s-a ivit, însă, și prima surpriză. Cînd s-a anunțat că se va desfășura cursa de coborîre, toți antrenorii străini au sărit ca arși. Ei nu fuseseră anunțați de federațiile respective că va avea loc proba de coborîre și, ca urmare, concurenții lor au venit fără schiuri speciale și fără căști.

Cum s-a produs încurcătura? Ini-

țial, federația noastră a anunțat F.I.S. că probele Concursului internațional vor fi slalomul special și slalomul uriaș. Aceasta, pentru a preîntîmpina eventualitatea lipsei de zăpadă

LISTA PARTICIPANȚILOR

AUSTRIA: Kurt Recher, Rudolf Bocek; CEHOSLOVACIA: Frantisek Dlast, Ota Sirek, Springl Vaclav; FRANȚA: Jean-Pierre Augert, Henri Brechu, Sylvain Daolena; R. D. GERMANĂ: Helmut Reym, Reiner Ponik; R. F. a GERMANIEI: Klaus Mayer, Walter Zint; ITALIA: Teresso Walter, Walter Vidi; ROMÂNIA: Cornel Tăbăraș, Gheorghe Bălan, Kurt Gohn, Dan Cristea, Gheorghe Vulpe, Dorin Munteanu, Virgil Brenici, Marin Foșeneanu.

care ar fi făcut imposibilă desfășurarea cursei de coborîre. Cum, însă, în acest an zăpada a fost și este din abundență, F.R.S.B. a transmis federațiilor cu schiori invitații modifi-

carea programului. Dar, deși acest lucru a fost făcut din timp, federațiile respective nu au luat măsurile cuvenite. Puși în fața faptului împlinit, organizatorii au înlocuit proba de coborîre cu una de slalom uriaș și au definitivat următorul program: VINERI, ora 12 (pe Sulinar): slalom uriaș; SIMBĂȚA, ora 19 (pe pîrtia Clăbucetului din Predeal): slalom special în manșe paralele; DUMINICĂ, ora 10,30 (pe pîrtia din Poiana), slalom special.

CULESE DE PE PIRTIE

● Joi dimineața, primele antrenamente. Francezii, austriecii, românii și ceilalți participanți au schimbat primele impresii la... coada de la teleferic. „Fără așteptarea la acest mijloc de transport, concurenții nu ar fi fost în formă”, spune, glumind bineînțeles, unul dintre schiorii noștri, pătîl cu telefericul din Poiana. De fapt, nimeni nu se poate lămuri de ce la telefericul de la Cota 1400 schiorii au întotdeauna prioritate, iar la cel din Poiana Brașov sînt necesare foarte multe intervenții pentru a se realiza acest lucru. Dar coadă, tot se face.

● Delegația franceză este veselă. Are și motive. A sosit și Jean-Pierre Augert. Întrebat de ce a venit mai tîrziu, olimpicii francez a răspuns: „Fiți sigur că la start voi fi primul, iar la sosire tot primul!”

● Gheorghe Bălan, cu aceiași bocanci vechi, nu și-a pierdut optimismul. „Îmi pare, însă, rău că nu se dispută coborîrea pe pîrtia Lupului”. Cornel Tăbăraș îi răspunde: „Lasă Gică, știu tu cum este cu coborîrea. Dacă „scapi”, ciștiți, dacă nu, să nu mai vorbim!”

Paul IOVAN

Juntorul Gh. Vulpe, un real talent care are prilejul să se afirme cu ocazia Concursului internațional de la Poiana. Foto: A. NEAGU

DE ZIUA FEMEII... CĂTRE BĂRBAȚI

În zilele noastre, participarea femeilor la diferite competiții sportive de talie națională sau internațională nu mai surprinde pe nimeni. Nici cele mai retrograde spirite nu mai sînt intrigate de faptul că Toini Gustafsson sau Nancy Greene au medaliile tot alături de strălucitoare ca cele ale lui Jean-Claude Killy și că s-au urcat pe același podium ca și le pri-mească. Cei mai în vîrstă pot povesti însă, cu haz sau fără, dar cu păstrarea intactă a adevărului, vîlul de indignare urmat de protestele publice și mai puțin publice care au însoțit primii pași ai femeilor pe stadioane, pe pîrțile de schi sau pe patinoare. Apoi dezaprobările au început să piardă din virulență, fiind înlocuite cu zîmbete ironice sau coate date nevestelor la vederea unei „amazoane” în pantaloni sau costum de sport. Astăzi, dictatorii Haute Couture-ei pariziene au îmbrăcat toate femeile care vor să fie la modă (și ce multe sînt!) în pantaloni lungi ca schioarele sau scurți ca jucătoarele de tenis, în fuste-pantaloni ca pentru ciclism, în cizme lungi asortate la fustele scurte ca de patină și le-au mai pus și o cravată la gît peste cămașa cu butoni ca să nu lașă loc nici unui echivoc.

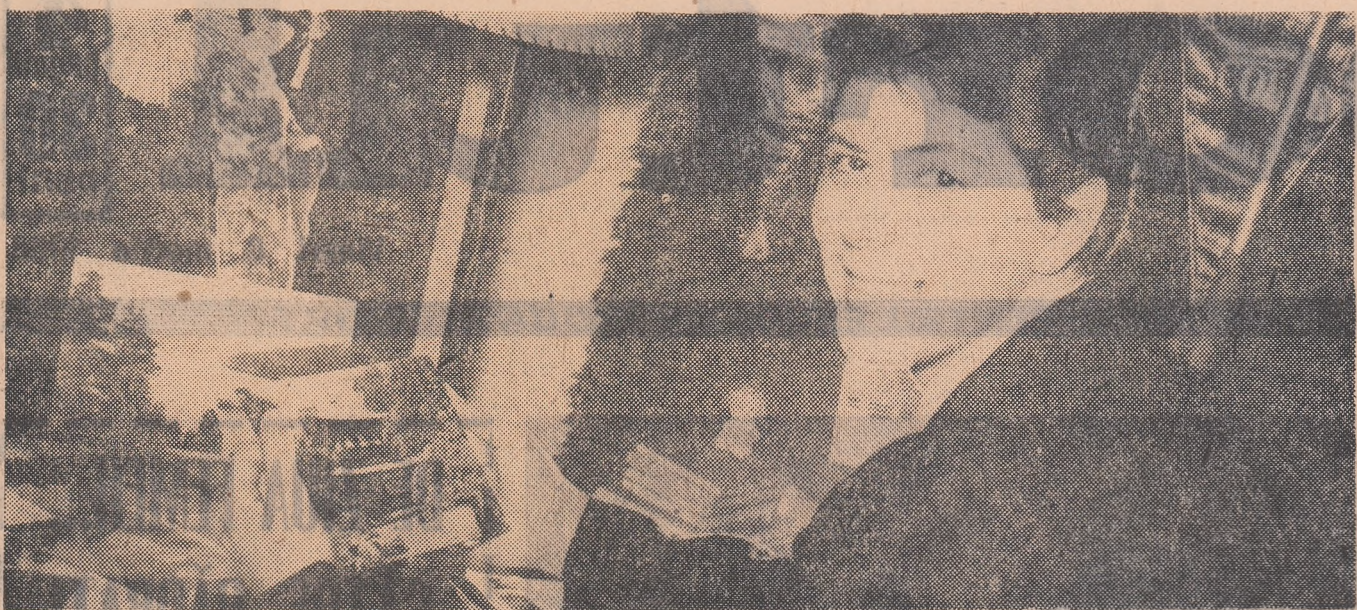
Lupta pentru a fi înscrise în tabelele oficiale ale arbitrilor a fost lungă și plină de obstacole, dar redutele au fost asaltate și cucerite una câte una, neocînd nici pe cele cocotate în virful sacru al muntelui Olymp Dreptul femeilor de a se destinde în mod organizat a fost recunoscut numai după ce ele și-au dovedit capacitățile comparabile în toate privințele cu ale bărbaților în cele mai diverse profesii. A trebuit ca Marie Curie să ia un premiu Nobel pentru fizică și altul pentru chimie, iar Agatha Christie să devină unul din autorii cei mai citiți pentru ca să se permită femeilor să alerge 100 de metri pe pista de zgură sau să arunce discul în cadrul unei competiții oficiale. A trebuit ca Valentina Tereșkova să plece și să se întoarcă din Cosmos pentru ca C.I.O. (Comitetul Internațional Olimpic) să aprobe participarea femeilor alături de bărbați la probele de tir la Olimpiada din Mexic. Cu toată această rezistență îndrîjită, cînd activă cînd pasivă, femeile au ieșit pînă la urmă învingătoare pe plan macrocosmic.

Și totuși, în microcosmosul nostru... Nu puține femei au întrerupt activitatea sportivă în plină ascensiune de formă sau chiar cu laurii consacrații pe frunte, pentru că soții lor le-au cerut (explicit sau implicit) să li s-a dedice exclusiv. Nu vom insista asupra acestor cazuri, pentru că ar trebui ca de 8 Martie să condamnăm nu egoismul acestor bărbați, ci miopia acelor sportive care și-au legat viața de oameni cu trăsături negative hipertrofiate. Nu vom face apeluri către acești soți pentru că se încadrează în categoria de cazuri iremediabil pierdute și pentru că reprezintă totuși o minoritate. Nu ne vom ocupa nici de cei care privesc cu un zîmbet plin de dispreț strădaniile și velleitățile sportive ale sexului denumit de ei „slab” pentru că și aceștia sînt din ce în ce mai puțini. Ne vom adresa însă unei categorii mult mai mari și din această cauză mai dureroasă, mai nocive pentru soarta sportului feminin, care tratează cu indiferență absolut activitatea sportivă a acestora care vor să le placă și să fie încurajate, apreciate de ei. (Oh, această indiferență care ucide, lent dar sigur orice elan, orice pornire cît de viabil ar fi fost la origine!). Această nepăsare îmbracă cele mai diverse forme, de la dezinteres față de amănuntele pregătirii și lipsă de participare afectivă la succese sau la insuccese, pînă la lipsa de încurajare, de îndrumare a acestora care au altă nevoie de ele. Dintre zecile de mii de tați care s-au entuziasmat de grația, feminitatea, gingășia evoluției Peggyeei Fleming sau a Hannei Masköva, cîți cu cumpărat patine fiicelor lor ducîndu-le de mîna la patinoar? Dintre sutele de mii de bărbați cărora li s-a umflat pieptul de mîndrie aflînd de medalii olimpice aduse acasă de Iolanda Balș, Mihaela Peneș sau Lia Manoliu, cîți și-au îndrumat soțiile, prietenele, fiicele să-și încerce norocul pe pistele de atletism? Dintre nenumărații admiratori ai mișcărilor pline de eleganță, precizie și echilibru ale Eleni Leuștean și ale colegelor ei, cîți au venit în sălile de gimnastică ca să însojească fetele care n-au decît de ciștigat în sulețe și vigoare în urma practicării acestui sport? Cîți din sporterii entuziaști ai handbalului feminin din România și-au înscris fiicele la cercurile de jocuri sportive care fîmtează pe lingă școli? Și, în fine, cîți din bărbații care remarcă de departe pe stradă o finută dreaptă asociată cu un mers suplu, ușor și totuși sobru, fără oscilații inutile, au luat ceva de pe umerii tovarășei lor de viață pentru a le da posibilitatea să consacre măcar 15 minute pe zi gimnasticii igienice?

Ca să fim cinștii, există și asemenea cazuri — acestea merită totuși recunoștința noastră — dar puține, prea puține față de cîte ar trebui să fie și față de contribuția pe care ar putea s-o aibă la învierea sportului feminin. Și cînd te gîndești că plust de frumusețe, de sănătate, de dinamism retinut și de dispoziție stenică tot în folosul lor ar fi!

Iudith MOSCU

Optimismul pe care-l afișează Mihaela Penes ne face să credem că învingătoarea de la Tokio pare decisă să reediteze — la Ciudad de Mexico — succesul său olimpic

FETELE DIN ROMÂNIA...

„Cupa 8 Martie” la tenis

În sala Steaua au continuat întrecerile dotate cu „Cupa 8 Martie” la tenis de câmp. Dintre meciurile cele mai interesante menționăm întâlnirea feminină de dublu M. Ciogolea, I. Dibar — F. Bucur, V. Balaj, câștigată de primele cu 6-3, 6-7. Învinsele au opus o dirză rezistență, punându-și în dificultate de multe ori adversarele mai ales în setul II. Acestea din urmă, mai experimentate, și-au adjudecat victoria în semifinalele de simplu femei. Mariana Ciogolea a câștigat la Julieta Boboc, prin abandon la scorul de 4-4 în primul set, I. Dibar a dispus de A. Kura cu 6-3, 1-6-3. Alte rezultate: dublu femei: M. Ciogolea, I. Dibar — I. Viziru, S. Code 6-0, 6-3; F. Bucur, V. Balaj — E. Cotiuna.

JUDITH DIBAR

L. Cobzuc 6-1, 6-4. Paralel cu întrecerea feminină se desfășoară și un concurs masculin O foarte disputată partidă a fost acordată dintre Petre Mărmureanu și Dumitru Viziru. A câștigat Mărmureanu, cu 6-3, 9-7, datorită unui plus de rezistență și unor acțiuni mai reușite la fileu. Pentru desemnarea finalistilor s-au mai întâlnit Constantin Năstase și Șerban Basarab. Învingător — C. Năstase, cu 6-4, 6-3. Astăzi se va desfășura, de la orele 17, finala de simplu femei.

C. PUFU — coresp.

Este încă proaspăt tiparul ziarelor — din țară, dar și de peste hotare — care, deunăzi, au publicat, chiar în prima pagină, fotografiile cvintetului de aur de la Torino, echipa câștigătoare a „Cupei campionilor europeni”.

Reconștinăm strălucitul succes al fetelelor clubului STEAUA — Ana Ene, Suzana Tasi-Ardeleanu, Ileana Drinbă, Olga Orban-Szabo și Ecaterina Ienele — desigur pentru că astăzi este ziua femeii, dar și pentru că, în general, prilejul ni se pare nimerit pentru o discuție despre prezența sportului feminin românesc pe plan internațional.

Ce ne spun statisticile celor mai mari competiții sportive? Pentru început, despre Olimpiade.

Melbourne, 1956. Primele afirmări prestigioase ale sportivelor noastre. Primele medallii: Olga Orban (argint), Elena Leuștean și echipa de gimnastică (bronz).

Roma, 1960. Iolanda Balas își vede visul împlinit și cucerește titlul olimpic, primul din istoria atletismului românesc. Gimnastele reeditează performanța de la Melbourne. Și tot în „Cetatea eternă”, Lia Manoliu ocupă locul III, ca și scriera Maria Vicol.

Tokio, 1964. Iolanda e din nou prima, Ioli cucerește medalia de aur. Lia Manoliu pe cea de bronz. Mihaela Penes — atunci încă elevă — înmeste pe toți specialiștii și urcă treapta cea mai înaltă a podiumului, la festivitatea de premiere după proba de aruncare a suliței. La Sagami, Hilde Lauer-Tătaru (argint și bronz) și Cornelia Sideri obțin cele mai valoroase performanțe din istoria calculului feminin din țara noastră. Sintem atât de aproape de editia aztecă a întrecerilor olimpice!...

În cartea de onoare a campionilor lumii înfălmim, pe nemăsurate pagini, numele sportivelor noastre.

Ne reamintim cu emoție și pretuire:

• Echipa feminină de handbal a României devine campioană a lumii în 1950. Câștigă și editia din 1960. Doi ani mai târziu, reprezentativa de „7” continuă seria marilor și prestigioaselor afirmări. Handbalul feminin românesc — trei titluri mondiale!

• Alte victorii care au întregit și au dat continuitate strălucirii sportului de performanță din țara noastră: titluri

mondiale cucerite la tenis de masă, popice, parașutism, scri-mă. Ca și atitice recorduri ale lumii pe care atletismul mondial le datorează inegalabilei Iolanda Balas.

• Citeva din victoriile re-purtate la campionatele europene: locul I la tir (1955), înăl-

turi fetele s-au impus mai repede și mai convingător decât băieții pe plan internațional (atletism, natație, baschet, gimnastică, tenis de masă, canotaj). Și atunci când în alte sporturi băieții au atins primile piscurile performanței, fetele s-au egalat rapid semnind împreună pe lis-

Maestra emerită a sportului Angela Năstase

Foto: ST. CIOTIȘ

țime femei (1958; 1962), canotaj academic (1962), tenis de masă (1958; 1960; 1960).

• Pentru că am zăbovit în domeniul statisticilor, să amintim și cucerirea celor șase „Cupe ale campionilor europeni” la handbal în 7, tenis de masă și scrimă.

Cifrele fac, desigur, inutile comentariile. Ni se pare, totuși, necesară sublinierea acestei vi-guroase contribuții a sportului feminin la afirmarea internațională a sportului românesc.

După cum se vede, nu este vorba de una sau de două apariții întâmplătoare pe scena marilor campioni ci de o multilaterală consacrare, care exprimă, în fond, conținutul nou al sportului feminin din țara noastră, dezvoltarea sa permanentă pe o largă bază de masă. Nu vrem să facem complimen-te (deși astăzi ele ne-ar fi, poate, trecute cu vederea), dar este evident că în unele spor-

ta campionilor și recordmanilor mondiali și europeni (hand-bal, popice).

Să nu uităm nici faptul că numărul sporturilor rezervate femeilor este mult redus față de cel al băieților. Și să prețuim, deci, cu atât mai mult strălucitorul buchet de succese re-purtate de sportivele și echipe-le fetei noastre în toate competițiile internaționale de am-ploare.

Deosebi, de-a lungul anilor, aplaudind măiestria unor mari campioane ca Iolanda Balas, Olga Orban-Szabo, Mihaela Penes ș.a., spectatori străini ex-clamau și sperăm s-o facă tot mai des în viitor): „Formidabile sînt aceste fete din România!”

Le închinăm — modest omagii — aceste rânduri cu ura-rea unor apropiați escaladări spre performanțele mondiale încă neatinse, dar atât de apropiate de valoarea, de talentul și ambiția sportivelor noastre frunțase.

ANCHETA NOASTRĂ Cosmetica naturală a SPORTULUI

În viața femeii moderne, sportul își revine, cu tot mai multă insistență, unul din primele locuri.

Efectele sale miraculoase — recunoscută încă din antichitate și probate de epocile de civilizație — conving un număr din ce în ce mai mare de femei, exercițiul fizic și sportul constituind astăzi, pentru foarte multe dintre noi, o activitate cotidiană.

Ca studiu, tema „Sportul și femeia” suscită un interes tot mai mare. „Ce sporturi sînt indicate sexului frumos?” — „care sînt li-miteile fizice accesibile femeii?” — „care sînt avantajele și dezavantajele pe care sportul le prezintă pentru estetica feminină?” — „în ce măsură sportul sprînză longevitatea?” — „cum ajută el maternității?” — dacă poate suplini cosmetica?” — iată numai cîteva din întrebările cărora li se caută răspuns. Rezolvările deplină acum variată de la anticipație pînă la demonstrație științifică, de la pură supoziție pînă la probă practică.

Propunîndu-și ca subiect de discuție „cosmetica naturală a sportului”, interlocutoarele noastre și-au ales un anumit aspect al problematicii: tratarea lui printr-un studiu, în majoritatea cazurilor, amprenta experienței proprii.

— „FOTBALUL NU-I PENTRU FEMEII!” — opiniază dr. Edith Petruț, directoarea dispensarului pentru sportivi

„Există acea curiozitate feminină născută de către unii cunosători încă din antichitate — de a încerca absolut totul, de a fi, cu orice preț, în pas cu bărbatul și, pe neașteptate, să-l depășească. Așa s-a născut, de-sigur, și ideea fotbalului feminin pe care, personal, n-o împărtășesc din conș-tiinciozitate medicale pe care le cred evidente.

Ideilel distordează al sportului al exercițiului fizic și dezvoltarea frumuseții fizice, a perfecțiunii. Femeilor li s-a recoman-dat practicarea gimnasticii (care modelează formele, dă grație, înută elegantă, multă feminitate), a patinajului (sportul cu o înălțime la o tinută corectă), a inotului (care dezvoltă armonios toracele, alungește musculatură brațelor, deter-mină o poziție corectă a coloanei) și a sporturilor de echipă — voleiul, baschetul, handbalul — care creează o simetrie a corpului, o proporție a formelor pentru că antrenează con-ținutul întreg al organismului.

Fotbalul activează numai trenul inferior. El cere o masă musculară puternică a mem-brelor inferioare (exclusiv lucru de care fuge femeia), în plus, trenul superior fiind neglijat se a-junge la o asimetrie, firește, nedorită de nici o femeie.

În altă ordine de idei: mater-nitatea (atribuit exclusiv femeii) trebuie dirijată spre sporturile care o ajută nu spre cele care o pot periclitiza (cazul fotbalu-lui).

— Flavia Buref: „SPORTUL — A DOUA MEA PASIUNE”

„Deosebi am fost întrebată dacă nimeni din echipa din primul meu film „Dincolo de Brazil” s-a fost executată de mine, pe-viu, sau au fost trunțate. Și, de-cite ori am rămas în jurul meu imi aparțin am încercat un sentiment de mîndrie!” — ne spune actrița FLAVIA BUREF.

„Echitanța nu este, însă, sin-gularul sport pe care l-am practi-cat. Am fost campioana liceu-lui la «suta de metri», am făcut gimnastică, iar doi ani am jucat voleiul. În prezent, mă ocup de la Di-namo și am fost componentă a lotului republican.”

Red. — Puteți vorbi despre o situație favorabilă a sportului nu numai asupra fizicului, ci și a psihicului feminin?
F.B.: „Cînd eram copil, nu puteam să-mi închipui că jocu-rie cu mingea, lupul cu secun-dele și continerții sau pasuinea cu care conduceam calul cons-tituiau o parte din antrenament pentru viață. Sportul mi-a dat o capacitate sportivă de efort, un răspuns favorabil la suprasolici-tările meseriei. Dar cel mai jucat sport pe care-l datoriez sportu-lui ramine, incontestabil, echili-brul moral pe care l-am cîpătat în timpul anilor de antrenament și competiții. Pentru mine, o si-tuație critică nu naște panică, nu mă face să disper. Sîtiu că orice împănare poate depăși sau rezolva: prima vină și căm. Sportul m-a învățat să nu aban-donez competiția; și chiar dacă pierd astăzi, mine pot câștiga și victoria favorabilă în alții. Sunt mai prețioasă. Stabilitatea mor-ală, încrederea în forțele pro-priei dau femeii o anumită frumusețe — frumusețea socială

— „ABANDONUL POATE FI FATAL” — considera Valentina Gilorteanu (casnică)

„Sportul își are riscurile lui (amintesc — printre altele — ne-cesitatea unei continuități în practicarea sa), pe care nu le poți ignora; un organism supus zilnic unui antrenament de două, trei ore și deconectat dintr-o dată de la un astfel de regim are una din cele mai neferice reacții: obezitatea. Să faci astăzi performanță, iar mine să eviți sala este intolerabil. Efectul l-am cunoscut din propria-mi experiență” — ne mărturisește interlocutoarea noastră, Valentina Gilorteanu.

„Cînd m-am căsătorit, aveam 20 de ani și 47 de kilograme. Eram foarte zveltă, foarte mîndră de silueta mea. Făcusem mult sport, în ultimul an chiar performanță (în 1949 reușind să câștig „Cupa orașului București” la scrimă). După căsătorie, soțul și-a dorit doi copii, țînînd, în același timp, să-i avem la prima nuntărie, printre ele figurînd și sportul. Lipsa exercițiului fizic (nu mă gîndesc la sportul de performanță) și apetitul sportiv din timpul sarcinilor mi-au adus un plus în greutate care, la un moment dat, m-a speriat de-a dreptul. A trebuit să suport un sever regim alimentar, asociat

cu un tratament medical de du-rată, ca să-mi refac o siluetă acceptabilă, pe care, ulterior, mi-am cîștigat-o permanent.

În toată această perioadă — a refacerii, l-aș zice — am acce-put să abandonez sportul, care — dădă un plus de greutate, dar care mi-a ajutat iarăși. Una din formele folosite atunci și care m-au ajutat în cele două ore pe zi (program recomandat și abso-lut necesar pentru orice femeie, mai ales pentru funcționare).

● Pentru femei — sporturile grației! ● Pe lingă o dezvoltare armonioasă, sportul în-seamnă rezistență fizică și echilibru moral ● Efectele favorabile și de durată ale sportului ● Cosmeticianul? Un antrenor, un sfătuitor excelent!

— Un sfat primit din partea graficienei Tanți Pfenning: „TREBUIE SĂ PRIMIM ÎN TIMP!”

„Am certitudinea că o femeie care abuzează, în tinerețe, de artificii facile, are mai tîrziu surprize din cele mai neplăcute. Cunoșc femeii care au folosit din abundanță cosmeticele și care acum, cînd a apărut organic nevoia să-și mascheze seismele vir-teții, nu și le mai pot ascunde prin farduri. Și, fîncoșele dintre ele, gîndind la o reversibilitate a timpului, exclamă: „Dacă aș mai avea 20 de ani, n-aș vrea să sîtiu ce-s pudra sau lotiunile. Aș alerga, aș face mult sport și aș lăsa sticlețele pentru vîrstă cînd ele se împun!”

Am făcut din plin sport: tenis, bicicletă, gimnastică, 30 de ani motociclism (sport în care am atins performanță participînd în curse de viteză, am cîștigat campionatul de regularitate și, cu echipa, cursa de durată, iar în 1955, din 127 de concurenți pre-zentați la start, deși eram singura femeie, am reușit să trec prima linia de sosire), călărie (în 1932, la Tirgoștea, am cîștigat un concurs hîpie republican) dar acum automobilism. Și, fiecare sport mi-a dăruit ceva: rezistență fizică, echilibru psihic, spiri-t de anticipație, suflă, curaj, putere. Nu cunoșc oboseala (trecere aproape 18 ore pe zi), nu știu ce-l boala, mă întreb ce-s acestea insomnii? La cel 46 de ani mă simt cît-n prima tîne-rețe.

Desigur, că sportul nu-ți dă niște ochi migdalăți și o gură à la Brigitte Bardot (și cred că

nici o femeie nu merge cu fan-tezia pînă acolo), însă beneficiile pe care le oferă ei contribuie și sprînză enorm frumusețea.”

— Părerea lor nefondată

Am întîlnit însă și voci ostile sportului. Păpuli mi s-a părut cu atât mai curios cu cît replica venea din partea unor fete tî-nere.

— Părerea mea este că frumusețea fizică nu are nimic de-a face cu sportul. Din contră, acesta îi este un dușman, apor-tivă Alina Pardale, funcționară C.L.D.C. Cluj. De ce? Pentru că sportul masculinizează, determină o oarecare duritate; el face un mușchi mult prea puternic, o fi-miță cam teapănă, o piele aspră.

După mine, femeia trebuie să fie ceva fragil, să aibă forme gingașe, o piele și un ten catifelat. Trupul să-i fie maleabil, mersul grațios, fără rigidități.

— I-am dat cîteva nume de sportive strălucitoare prin frumuse-țea lor ca Fleming, Sonia Henie, Mașkova, Nancy Greene, mi-a replicat că... „excepția con-firmă regula”.

— Din curiozitate, am întrebat-o: „Fii sinceră, ai petrecut vreodată un ceas pe un teren s-au într-o sală de sport?”

— Cînd eram elevă, în timpul orelor de educație fizică, mi s-a răspuns.

După care a ignorat sportul, neștînd (regretabil) la ce pre-tențiușă tînețe, și, în necunoștință de cauză, îl blamează.

„Din convingerea nefon-dată că sportul este un lucru în-meză, mă multe colege de-ale mele au refuzat să se înscrie la una din secțiile sportive ale școlii. În plus, speculau pe cît posibil (invocînd tot felul de motive) chiar și orele de educație fizică din program, ne spune ele-va Dolina Pop, de la 71-ceul „Gh. Lazăr” Bucu-rești.

Profesorul nostru a cău-tat o formulă care avea să imbine ideal cele două aspecte: preocu-parea fetelor pentru fizic-ul lor și recoman-darea generală ca tot tîneretul să fie atras spre sport. A propus: gimnastica artistică care, nu numai că a primit a-deziune generală ci, pe multe dintre noi, ne-a captat de-a dreptul.”

— Cosmeticiana Ileana Ilescu ne invită: „SĂ NE GÎNDIM LA PEGGY FLEMING”

„Sportul și cosmetica realizează cea mai perfectă imbinare; pri-mul asigură o dezvoltare armo-nioasă a organismului, cosmetica îl completează aspectul estetic, ambele curîri sînt, însă, pen-tru moderație.

Profit de posibilitatea pe care mi-ai dat-o ca să-mi exprîm încă o dată, următoarea convinge-re: cosmetica nu este o ex-travaganță, lășind la o parte, bineînțeles, exagerările. Prin de-finiție însăși cosmetica înseamnă o suită de îngrijiri pe care le acordă în scopul menținerii unui aspect sănătos și plăcut al ind-ivului. Într-o măsură în care, ele trebuie acordate în tot tim-pul existenței noastre. Fie cu caracter curativ, fie preventiv.

Investigația noastră de care a-vem în vedere în prezent este, Apelează în acest scop la modă și fard. Ca accesă din urmă să dea însă rezultatul scontat, el trebuie folosit cu artă și numai după anumite indicații.

Sportivele sînt, în general, ad-mirate și aplaudate pentru vir-tutele sau pentru randamentul în joc; dacă ele mai sînt, pe deasu-pa, și fete cu un fizic agree-abil, cota aprecierilor crește. Să ne gîndim la Peggy Fleming!”

Opinii diferite, experiențe de viață doborîte! Femei care alu-giază sportul și efectele lui mi-raculoase, femei care, neprac-ticîndu-l, îi contestă, aprioric, ro-lul.

Investigația noastră de care a-cuprins un număr mult mai mare de femei — ne-a condus, însă, la o concluzie îmbucurătoare: există la cele mai multe dintre noi conștiința utilității acestei activități, există prețioasa con-vingere că fizicul nostru — as-pectul în care sîntem deosebit de sensibile — cîștigă de pe urma sportului o influență favorabilă și de durată. Dar... mai există și o mare doză de comoditate.

Redactor: NUȘA MUȘCELEANU

File din JURNALUL IOLANDEI BALAS

Capitolele de pînă acum ale „Jurnalului” au cuprins „jocurile copiilor”, desoperirea atletismului, sub imboldul lui Ernst, primele concursuri și primele deplasări (în țară, la Arad, și în străinătate — la Budapesta). Capitoliul trei, după ce reaminteste cîștigătorii primele victorii de răsunet (Modrachova, Gyarmati etc.), înfățișează momente din viața de muncă a campioanei noastre (urmăriind mai ales antrenamentele prin... corespondență dirijate de la București) și se încheie cu Anul Festivalului de la București (1953), care înregist-rează primul 100 cm în biografia Iolande.

IV

PREA MULTA BUCURIE STRICA...

In tot timpul termii 1953—54 am continuat să primesc din București scrisori cu cifre, metri și sfaturi. După Anul Nou am simțit, însă, că jocul cifrelor și al metrilor începe să-mi mîdreașă pulsul. Antrenorul meu prin corespondență (n.r. Iona Soeter) îmi șoptea că se apropiau campio-natele europene de la Berna.

Prima repetiție generală cu... public am avut-o la Budapesta. Rezultatul? 1,61. Apoi am plecat la Berlin, unde era anunțată și prezența campioanei Europei, Alexandra Ciudina, care sîrșise cu pu-țin înainte 1,73 — nou record mondial.

„La tot timpul încălzirii mi-am spus mereu că pot sări o cincînd 1,60, m-am gîndit la Mo-drachova, la Olga Gyarmati și mi-am compus o maximă: „În atletism, citra e o realitate doar după concurs”. Acest „doping psihic” a dat rezul-

JURNALUL IOLANDEI BALAS

late imediate. Am „trecut” 1,62 din prima încere-care. Și asta în timp ce Ciudina a doborît de două ori. Pînă la urmă Ciudina a „prins” a treia încercare, apoi a sărit și 1,65, dar eu n-am mai putut... Mă bucurasem prea mult pentru acel 1,62. Așa cum și hocheiștii cehoslovaci, pe care îi văd chiar acum, la televizor, jucînd, la Grenoble cu suedezi, după formidabilul meci de altădată, cu sovieticii, nu mai au vlagă. I-a bucurat prea mult victoria de atunci, și echilibrul s-a rupt... Ce bine ar fi ca noi, sportivii, să avem un reglor de tensiune nervoasă!... Și totuși, parcă n-ar fi chiar atât de bine. Ar fi o perfecțiune care ne-ar plictisi!... Ce-ar fi fost, la urma urmei, Olimpiada de la Grenoble fără victoria lui Franco Nones și fără înfrîngerea lui Danzer?

După două săptămîni, la București, am întîlnit Olanța și am cunoscut-o pe Fanny Blankers-Koen, fosta recordmană mondială, care, însă, în meciul nostru, n-a mai sărit, ci a alergat 80 metri garduri. Îmi aduc aminte că a întrebat-o cineva dacă nu cumva ar fi mai bine ca eu să schimb „joarfece” cu „ventrală”, acesta din urmă fiind considerat un stil mai modern și mai eficient. Și Fanny Blankers-Koen a răspuns spre surprinderea „moderniștilor”: „Cred că, în cazul Iolande, „joarfece” e mai bună decît „ventrală”, pentru că i se potrivește de minune...”

IZGONIREA DIN RAI...

Și a venit Berna campionatelor europene. Mi-era teamă. Aveam impresia că sîrșisem prea ușor cîteva trepte și că, undeva, o lege a echilibrului căuta să se răzbune. Eram necăjită și pentru Hansi, care, după un formidabil 2,03 la București, cu prima lui „ventrală”, după ani în șir de „joarfecă”, s-a accidentat și nu mai putea sări la Berna. Și asta cînd? Tocmai atunci cînd Nilsson avea 2,02, Thiam Papa Gallo — 2,01, iar el, Hansi, plutea deasupra stachetei lui 2,03 cu eleganța unui pescar submarin.

Devr să las aceste amintiri de... familie și să revin la tîmida Ioli 1954, care stia că și Thelma Hopkins (cu 1,67), și Ciudina (1,73), și englezoaica Lervill (1,72), și Modrachova (1,67), și suedeza Larking (1,60 și nu mai știu cit) se aflau mult înaintea ei, lăsîndu-i, poate, doar speranța unui loc șase pe stadionul Neufeld din Berna...

Cum a fost concursul? Cred că pînă la un punct nici n-a fost concurs. Am avut una din

JURNALUL IOLANDEI BALAS

acele zile senine cînd nu faci calcule, cînd nu urmărești nimic, cînd sari pentru plăcerea de a zbura, cînd ai impresia că stacheta e un semn convențional, gata să-ți dispară din drum dacă-i zîmbești puțin. Și-așa, aproape pe nerăsuflăte, am sărit 1,65 „din prima”. Un 1,65 care mi s-a părut lucrul cel mai firesc din lume. Am revenit lingă trening, fără să-mi dau seama că toate celelalte „cinci mari” doborîseră din prima încercare... Eu continuam să plutesc... Și, deodată, din spatele gradinelor, am auzit o voce: „Ioli, poți cîștiga!” Ca prin farmec, vîlul visului s-a rupt. Stacheta s-a încruntat într-o clipă, eu am început să-mi simt picioarele oboșite, să fac calcule și, pînă la urmă, m-am pomenit implorînd cerul să doborae stacheta Thelmei la o treia încercare. Într-un cuvînt, fusesem izgonită din rai... Nu mai e cazul să ră spun că am doborît de trei ori, în timp ce Thelma a izbutit să sară 1,67, cîștigînd.

Înainte de a urca pe podium am redevenit copilul fără grijii... Mult mai tîrziu mi-am dat seama că eram a doua săritoare a Europei. Înaintea Ciudinei, a Modrachovei, a suedezei, a englezoaicei și a tuturor celorlalte. Am urcat pe podium cu senzația imponderabilității. Eram, deci, vice-campioană europeană. Sau, nu! Prietenii mei, ziarisții, nu breveteraser încă această ino-vație lexicală...

Finalul de sezon l-am trăit cu amintirea de la Berna. Aveam atîtea speranțe... Iarna a trecut repede. Am lucrat mai mult, mai ales la Brasov, am alergat prin zăpadă, am făcut și alpinism. Am stat la „Aro”... Mulți dintre dumneavoastră leagă în general numele de „Aro” de căldura plăcută a caloriferului, de prosopădele imense, de luminile blînde ale noptierelor, de fulgi aproape inegal plutiți pe fondul Timpei. Să știți, însă, că iarna atletului nu are nimic din toate acestea. Poate, cel mult, cîrpiiți uzi pînă la gîmuchi și maioul înnegrit de transpirație chiar dacă totul se petrece la minus 10 grade.

...La 12 iunie 1955, la Praga, am pierdut în fața Modrachovei (1,63—1,66), dar peste o săptămîni mi-am luat revanșa la Varșovia: 1,65—1,60. (Îmi aduc aminte cu plăcere de prietena Olga Modrachova. Peste doi ani aveam să fiu martoră oficială la căsătoria ei cu sprinterul David).

La două săptămîni după Varșovia am sărit din nou 1,65, la Moscova. M-a bucurat teribil faptul că am învins trio-ul sovietic Pisareva — Ciudina — Ballod, dar acest al patrulea 1,65 în mai puțin de un an a început să revină obsesant, ca nu mai puțin insistențiu 1,40... M-a îngrozit întotdeauna

JURNALUL IOLANDEI BALAS

gîndul că stacheta cea zîmboșitoare va refuza o dată și o dată să urce. Stacheta aceea zîmboșitoare care mă poftise cu atîta bunăvoință, la Berna, s-o depășesc...

Iunie 1955: Victorie la Moscova! După mine: Pisareva, Ciudina și Ballod

Atunci, la Moscova, s-a mai întîmpilat ceva. Antrenorul meu, Soeter, care nu s-a dezlipit de sectorul fetelor, urmăriindu-mi încercările, a sosit ultimul la apelul „băieților”. Marele lui duel cu Bengt Nilsson s-a încheiat printr-o remiză, la 1,96, dar am simțit atunci că Hansi s-a prezentat epuizat în fața stachetei sale, după cele două ore de chin în care călusea să-mi hipnotizeze zborul. Mai era care cu puțină acest joc pe două tablouri?

(Va urma)

fotbal

DE LA O ECHIPĂ, LA ALTA...

Fiecare zi, fiecare ceas ne apropie de o mult așteptată reînfrînare. Milioanele de iubitori ai fotbalului din țara noastră sint gata! Cu cât se apropie mai mult clipa fluierului inaugural al arbitrilor constanțeni Ridvan Coci, conducătorul jocului Dinamo București — Petrolul, cel care, duminică 10 martie, la orele 13.45, va reaprinde flacăra întrecerilor oficiale de fotbal din țara noastră, cu atât mai manifestă este tensiunea celor pentru care fotbalul reprezintă o parte din inimă și din gândurile lor.

Și toată această lume, lumea fotbalului, pe care cu multă simpatie, dragoste și stimă am putea-o totuși numi „neună, neună, neună”, vrea noiați, vrea fapte de ultimă oră... Calde, calde, ca și castanele fierii pe care o gonim acum.

Îată câteva din ele. La Progresul, unde bătaia razelor arzătoare ale „lanternei” n-a toptit un optimism contagios și tonic, în același timp, există o suferință de ultimă oră: Teo Taralungă, golgeterul echipei, a devenit indisponibil în urma unui stupid accident de antrenament. Adăugată la lipsa mai veche a altui puncheur, Stoicescu, suferind, se știe, de ulcer, lipsa lui Taralungă reduce și mai mult aspirațiile la victorie ale „bancarilor” în orașul de pe malul Mureșului. Cornel Drăgușin ne spune însă că are totuși o certitudine privind meciul cu U.T.A. „Sint convins — ne mărturisea el — că la Arad vom face fotbal. Acolo te lasă să joci!”

— S-o luăm ca un compliment sau ca o diplomație?
— Intrebați orice antrenor. Aradul a avut și are o parte de vizită întotdeauna onorată.

De la corespondentul nostru din Valea Jiului, I. Zamora, aflăm că, înaintea universitarilor craioveni, iubitorilor fotbalului din Petroșeni le produce emoții... zăpăda al cărei strat depășește acum grosimea de 10 centimetri! În ipoteza că natura va rămâne în continuare...

— S-o luăm ca un compliment sau ca o diplomație?
— Intrebați orice antrenor. Aradul a avut și are o parte de vizită întotdeauna onorată.

De la corespondentul nostru din Valea Jiului, I. Zamora, aflăm că, înaintea universitarilor craioveni, iubitorilor fotbalului din Petroșeni le produce emoții... zăpăda al cărei strat depășește acum grosimea de 10 centimetri! În ipoteza că natura va rămâne în continuare...

— S-o luăm ca un compliment sau ca o diplomație?
— Intrebați orice antrenor. Aradul a avut și are o parte de vizită întotdeauna onorată.

De la corespondentul nostru din Valea Jiului, I. Zamora, aflăm că, înaintea universitarilor craioveni, iubitorilor fotbalului din Petroșeni le produce emoții... zăpăda al cărei strat depășește acum grosimea de 10 centimetri! În ipoteza că natura va rămâne în continuare...

Sub semnul realismului

va inovații. Mai vizibilă la capitolul concepției de joc, unde majoritatea formațiilor competitive la prima dată revizitează ideile, încercând să se alinieze — pe acest plan — la fotbalul realist.

Semnalul l-au dat campionii care lovinde-se în toamnă de pragul de sus — în confruntarea cu „Juve”, din C.C.E. — s-au lepădat de ultimele sechele ale fotbalului de orientare romantică pentru a se integra curentului realist, atât de viu criticat (de a-

este pe cale să fie înșulită și la noi, este drept, cu oarecare întirziere de la consumarea marelui eveniment fotbalistic, dar — vorba proverbului — mai bine mai târziu, decât nicodată...)

„La noi, dar și prin alte locuri... ceea ce l-a determinat pe cunoscutul specialist francez Jacques Ferran să concluzioneze astfel într-un editorial publicat în „France Football”, la sfârșitul anului 1967: „Si eu sper, în legătură cu aceasta, că înșiși cei mai veniți adepți ai apărării în linie, sprijinită pe ofensivă și ofensivă. Intra-adevăr, indiferent că este vorba de folosirea unui jucător „libero” în fața sau în spatele apărării imediate, spre aceeași concepție, de mare suplete tactică, tind și alte formații ca Petrolul (unde se încearcă fundamentarea unor principii la care s-a aderat mai de mult), Universitatea Craiova, Universitatea Cluj, Dinamo Bacău, U.T.A. Cît le privește pe Steaua și F.C. Argeș, aceste două echipe se află într-un stadiu mai avansat în aplicarea unei idei realiste, adaptată — cum

A marcat Progresul, Mateianu nu l-a lăsat nici o șansă portarului arădean Gornea. Această fază s-a petrecut exact acum un an, în returul ediției trecute a campionatului. Duminică, cele două echipe se vor afla din nou față în față. Foto: AUREL NEAGU

DISCUȚII PE PROBLEME TEHNICE

Dintre problemele spinoase ale arbitrajului vom trata în cadrul articolului de față problema ofensivului pasiv.

Regula de „afară din joc”, respectiv ofensivul, are următoarea precizare, care trebuie luată în seamă ori de câte ori este cazul: „Un jucător în poziție de „afară din joc” (ofensiv) nu va fi, totuși penalizat decât dacă arbitruul sootește că el influențează jocul, jeneză un adversar sau încearcă să obțină un avantaj găsinându-se în poziție de „afară din joc”.

„A jena un adversar” sau „a înceerca să obțină un avantaj” prin poziția de „afară din joc” înseamnă, în sinteză, „a influența jocul”.

De aceea, atât pentru arbitri, cât și pentru jucători și spectatori, un lucru trebuie să fie clar: dacă jucătorul caută „INTENȚIONAT” prin poziția lui de ofensiv, să „INFLUENȚEZE JOCLUL”. În caz afirmativ, el va fi sancționat în poziție de ofensiv activ și penalizat cu o lovitură liberă indirectă.

Cu această ocazie se naște o întrebare legitimă: care este zona în care atacantul, din poziția lui de ofensiv, poate influența pe apărători și în special pe portar?

Penalizarea poziției de „afară din joc” nu este determinată de zona în care se află atacantul (asa cum din păcate mai fac unii arbitri), ci e în funcție de o serie de elemente care determină INFLUENȚAREA ADVERSARULUI.

Din exemplele asupra cărora ne vom opri mai jos, vom căuta să scoatem în relief elementele care concurează la poziția de „afară din joc” să fie socotită activă sau pasivă.

1. Echipa în atac are în terenul advers două virtuți de atac, respectiv pe centrul atacant aflat la circa 1-2 metri de coechipierul său, aripa dreaptă. Ambii jucători au o poziție de așteptare în terenul de joc, important fiind faptul de a fi deosebiți de restul jucătorilor ofensivi. Dacă unul din ei este în fața centrului atacant, apoi așteaptă liniștit efectul păcălirii. Dintre atare situații, centrul atacant ar putea prelua nestingherit mingea, încercând eventual să marcheze gol, dacă arbitruul care veghează la aplicarea regulilor de joc s-ar lăsa păcălit și el. Socotind însă că „aripa” se află la mică distanță de locul unde se juca mingea poziția ei de „afară din joc” este penalizabilă în primul rînd pentru că influențează jocul, iar în al doilea rînd pentru încercarea de a obține un avantaj.

Cu totul alta va fi situația în care centrul atacant primește mingea pe mijlocul terenului, în timp ce „aripa” respectivă, în poziție de ofensiv, se află la extremitatea terenului de joc. Această poziție de ofensiv trebuie apreciată prin prima lipsă totală de influență și deci a ofensivului pasiv care se penalizează.

2. La o fază de joc, în care jucătorii în atac domină terenul advers, survine următoarea situație:

Unul din atacanți gusează nepoznaț spre poarta adversă, de la circa 14 metri, și trage gol, cu toată intervenția portarului, în timp ce un coechipier se află incidental „afară din joc” în partea opusă de unde se trage, la aproximativ 6-7 metri de poarta respectivă. Jucătorul atacant aflat în ofensiv va fi socotit în poziție pasivă datorită următoarelor argumente:

- sutul atacantului, orientat pe

CONSIDERAȚIUNI ASUPRA OFSADULUI PASIV

spațiul porții, este atât de puternic încât portarul, cu toată intervenția sa, nu a putut reține mingea să intre în poartă;

- întreaga apărare a echipei respective a fost făcută „sah-mah” de atacantul respectiv, care personal și-a construit acțiunea și a tras direct pe poartă, marcînd gol;
- Conform regulamentului, ar fi înțeles că în această acțiune — care s-a soldat cu înscrierea unui punct — arbitru să amuzeze punctul înscris, prevalîndu-se de motivul că un coechipier al atacantului a fost în poziție de ofensiv. Numai în cazul cînd acest jucător ar fi în ofensiv ca să influențeze jocul, fie prin mișcare în teren pe traiectoria mingii, fie prin gesturi sau strigăte care să distragă atenția apărătorilor, el va fi penalizat fără drept de apel.
- 3. Să presupunem că asistăm la o fază dramatică, așa cum își doreșc toți spectatorii care vin la fotbal. O centrare a extremității obligă pe portar să intervină către colțul suprafeței de poartă. Cu o săritură, el se ridică în aer și reușește să respingă mingea cu palma chilar în momentul în care unul dintre jucătorii în atac încearcă la rîndul lui să o trimită cu capul în poarta goală. Datorită elanului cu care plonjat, portarul cade la pămînt. În același timp, tot din cauza vitezei, atacantul mai face și el câteva pași, oprindu-se la doi-trei metri de linia porții și depășind astfel orice adversar care s-ar afla între el și linia porții adverse. Datorită respingării portarului într-o fracțiune de secundă — a june în picioarele unui adversar aflat cam pe la 16 metri, care era din voie și marcheză gol. În fracțiunea de secundă în care s-a marcat, coechipierul atacantului care a înscris este surprins de fază în poziție de „afară din joc”. Motivul care ar putea fi invocat la prima vedere ar fi că între el și linia porții adverse nu sînt doi adversari. Totuși, acest lucru nu poate fi concludent, cîcî trecînd la o analiză mai judicioasă constatăm că acest jucător, prin poziția lui, nu influențează cîtui de puțin jocul și lătă de ce:
  - portarul este căzut la pămînt, deci nu poate interveni ca să apere sutul;
  - mingea expedită de atacant s-a dus hold spre poartă, făcînd inutilă orice intervenție a vreunui apărător;
  - chiar și atacantul surprins în poziție de „afară din joc” n-are nici o participare în faza de marcarea a golului, deci lipsese elementul principal pretins de regulament pentru ca această poziție să fie încadrată în ofensivul activ.

Asadar, poziția jucătorului atacant va fi înscrisă în ofensivul pasiv, iar punctul marcat va fi perfect valabil.

În încheiere, am putea trage unele concluzii legate de elementele care determină ofensivul pasiv. După părerea noastră, ele sînt următoarele:

  1. Poziția jucătorului, atacant și apărător, la pasarea mingii.
  2. Intenția jucătorilor din atac de a influența sau nu faza de joc respectivă.
  3. Rapiditatea cu care se desfășoară faza de joc și deci în posibilitatea de intervenție a jucătorilor în atac, aflați în poziția de ofensiv.

Scurt dialog cu I. Șiclovian

(Urmare din pag. 1)

de timp necesară acumulării lor. Trebuie să ne pregătim serios și jocurile de verificare pe care le vom susține în primăvară ne vor arăta dacă sintem pe drumul cel bun.

— Ce s-a hotărît la Belgrad? Care este data primului meci amical?

— Federația iugoslavă a propus 15 mai și noi am fost de acord. Mai devreme nu era posibil, intrucît iugoslavii susțin în cursul lunii aprilie cele două meciuri oficiale cu Franța (primul la Marsilia în ziua de 6. IV, cel de-al doilea la Belgrad la 24. IV.). Mai târziu de 15 mai nu ne-ar fi convenit nouă, deoarece, după cum se știe, la 5 iunie urmează să jucăm cu Olanda la București. În concluzie, reprezentativele noastre de seniori și de juniori vor evolua în Iugoslavia în ziua de 15 mai. Selecțiile de tineret se vor întîlni în țară la noi la o dată asupra căreia nu s-a căzut încă de acord. S-a fixat însă o zi limită: 15 iunie.

— g. n. —

Biletete pentru cuplajul de fotbal Dinamo — Petrolul, Steaua — Dinamo Bacău, de duminică 10 martie, de pe stad. „23 August” au fost puse în vânzare la casele obișnuite de bilete.

Biletete pentru cuplajul de fotbal Dinamo — Petrolul, Steaua — Dinamo Bacău, de duminică 10 martie, de pe stad. „23 August” au fost puse în vânzare la casele obișnuite de bilete.

Biletete pentru cuplajul de fotbal Dinamo — Petrolul, Steaua — Dinamo Bacău, de duminică 10 martie, de pe stad. „23 August” au fost puse în vânzare la casele obișnuite de bilete.

Cristian Dovidis (Metalul) respinge atacul insistent al campionului probei, Petre Paxino (Steaua) Foto: N. AUREL

Par-se că va trebui să mai așteptăm câteva zile pînă cînd soarele va încălzi cu mai multă generozitate și, mai ales, consecvență gazonul și tribunele stadioanelor. Dar, și așa — în ciuda instabilității mercurului — finalul acestei săptămîni este neașteptat de bogat în competiții sportive. Programul amatorilor de sport începe, evident, să redevină o treabă, o drept, plăcută, dar și foarte complicată. La rîndul lui „Panoramicul” înregistreză abundența fiilor — multe din ele în premieră — din agenda competițională și își propune selecția de valoare și interes.

Par-se că va trebui să mai așteptăm câteva zile pînă cînd soarele va încălzi cu mai multă generozitate și, mai ales, consecvență gazonul și tribunele stadioanelor. Dar, și așa — în ciuda instabilității mercurului — finalul acestei săptămîni este neașteptat de bogat în competiții sportive. Programul amatorilor de sport începe, evident, să redevină o treabă, o drept, plăcută, dar și foarte complicată. La rîndul lui „Panoramicul” înregistreză abundența fiilor — multe din ele în premieră — din agenda competițională și își propune selecția de valoare și interes.

zînd clubul Esperheim din R.D. Germană. Specialiștii susțin că duelul multiplului campion al lumii H. Ulmann cu Micoroiu, Vinătoru sau Furje (de asemenea, laureați cu titlul suprem) face cît un meci de fotbal. Ar trebui să ne convingem!

Multe alte campionate și concursuri, aflate în plină desfășurare sau în pragul debutului. La volaie, în întrecerile primei divizi domină — la băieți — meciul Dinamo — I.C.F. (se așteaptă ca studenții să confirme evoluțiile bune de pînă acum). La fete, după toate calculele, o etapă în care Rapid, C.P.B., C.S.M. Sibiu, și Penicilina Iași (deși joacă în deplasare) trebuie să câștige. Foarte interesantă întrecerea din „B” în care sînt angrenate 48 de echipe. Simbătă și duminică, în București — nu mai puțin de 13 meciuri!

Baschetul reîntră total în actualitate. După reluarea campionatului feminin — duminică prima etapă în competiția masculină. Să mai spunem că n-ar trebui să lipsim?

In timp ce atleții, fotbalisții și rugbyștii așteaptă adevărata primăvară, jucătorii de hochei ar vrea ca iarna să mai țină măcar o lună. În orice caz, pentru a folosi timpul încă favorabil patru dintre echipele fruntașe (Dinamo, Steaua, Agronomia Cluj și Avintul Miercurea Ciuc) își dispută „Cupa României”, aflată la prima ediție. E drept, echipe puține (ah, patinoarele!), dar decît inactivitate!...

Dintre celelate competiții, reținem concursul republican universitar de atletism la sală (foarte interesant să-l vedem, în special, pe atleții din provincie) și „Cupa primăverii” a tinerilor motocroștiști pe care vremea rea nu-i sperie nicodată. Chiar dacă va ninge sau va ploua, nu s-a spus că pe traseul din șoseaua Pantelimon, duminică dimineață, vor zbura „mașinile” lui Dănescu, Puiu Ovidiu, Paxino și ale celorlalți candidați la „Cupa primăverii”. Ce are mai valoros fotbalul

A început și pasionanta întrecere a celor 46 de pușgiiștii reușiți în turneul de la Cluj, dotat cu „Centura Sportul”. Cine vor fi cei 11 boxeri care vor intra în posesia acestui frumos și cu atîtea semnificații trofeu sportiv? După reuniunea inaugurală de joi, să așteptăm gala următoare, programată simbătă seara.

Se simte, într-adevăr, că ne apropiem de sezonul în aer liber.

Don GARLEȘEANU

PANORAMIC SPORTIV INTERN

baieții noștri — C. Tăbăras, Gh. Bălan, Dan Cristea, Kurt Gohn etc. — să ofere oaspeților și în primul rînd valorosului schior francez Jean Pierre Augert, o replică viguroasă.

„Pirtie liberă”!

Să recunoaștem! Pățiți (și nu o dată) sau nu, gîndul ne este — și încă din vremea troienilor lui ianuarie — tot la fotbal. După „încalzirea” de duminică trecută, iată apropiindu-se de sfîrșit chinuitoarea așteptare a reîntîlnirii cu cele 14 divizionare A, teoretic cu toate ce are mai valoros fotbalul românesc la această oră. Ce frumos ar fi ca ziua startului în returul campionatului să ne convingă măcar de dorința jucătorilor fruntași de a părăsi definitiv albia medicorității! De va fi așa, vom uita mai repede decepțiile turneului brazilian și dispariția echipelor Farul, U.T.A. și Steagul roșu din cursa pentru cucerirea „Capei României”...

MAI MULTĂ INTELEGERE!

și deci pentru aplicarea de sancțiuni.

La „Crosul Rapid”, starterul Gh. Boghean a greșit anunțînd prea devreme intrarea în ultimul tur, inducînd în eroare pe concurenții, din care cauză clișiva au și abandonat. La concursul republican de sală al seniorilor, adjunctul starterului (C. Simion) i-a dat un injust avertisment pentru „start greșit” unuia dintre favoriții cursei de 50 m — Mihai Vomsinschi (I.C.F.). Motivul? Avuseme mai întii o discuție cu atlețul, referitor la... lungimea percutiilor acestuia.

Cele de mai sus au constituit obiectul discuțiilor purtate în diferite ședințe ale comisiei locale (la unele am luat și noi parte). Au mai fost și alte asemenea incidente, pe care nu le mai înșirăm; oricum, e destul de vizibil că relațiile sînt destul de încordate între antrenori și atleți, pe de o parte

și deci pentru aplicarea de sancțiuni.

La „Crosul Rapid”, starterul Gh. Boghean a greșit anunțînd prea devreme intrarea în ultimul tur, inducînd în eroare pe concurenții, din care cauză clișiva au și abandonat. La concursul republican de sală al seniorilor, adjunctul starterului (C. Simion) i-a dat un injust avertisment pentru „start greșit” unuia dintre favoriții cursei de 50 m — Mihai Vomsinschi (I.C.F.). Motivul? Avuseme mai întii o discuție cu atlețul, referitor la... lungimea percutiilor acestuia.

Cele de mai sus au constituit obiectul discuțiilor purtate în diferite ședințe ale comisiei locale (la unele am luat și noi parte). Au mai fost și alte asemenea incidente, pe care nu le mai înșirăm; oricum, e destul de vizibil că relațiile sînt destul de încordate între antrenori și atleți, pe de o parte

CU BALONUL ROTUND ÎN JURUL LUMII

Colaboratorii noștri ne relatează amănunte despre meciurile de miercuri

MECIUL DECISIV — LA TASHKENT

În primul meci din cadrul sferturilor de finală ale „Cupelor”, Cardiff a învins miercuri seara cu 1-0 pe Torpedo Moscova, echipa lui Streltsov, cum a fost numită aici de către presă. Rezultatul multumeste desigur pe gazde, dar în același timp nu sînt ascunse nici decepțiile. Acestea din urmă determinate în primul rînd de extrem de numeroase ratări din prima repriză, cînd fotbalistii de la Cardiff au avut multe posibilități să-l „bată” pe Kavazasvili, dar n-au reușit decît o singură dată, în ultimul minut al primei reprize, cînd Berry Jones, scăpat pentru o clipă de sub stricta supraveghere a lui Pahomov, a deschis scorul, deși fundașul sovietic se dovedise pînă atunci un apărător imbatibil.

După părerea mea, sovieticii au greșit tactic, preocupîndu-se mai mult de un rezultat de egalitate în consecință în repriza a doua și s-au apărut în permanență, neglijînd cu totul atacul. În cea de a doua parte, cu efortul mai substanțial al mijlocașilor, sovieticii au construit acțiuni mai clare și mai periculoase la înaltare, fără a putea totuși egala. Este adevărat, Streltsov a marcat în min. 85, dar arbitru a anulat golul, pe motiv de ofsaid.

Au jucat formal: CARDIFF: Wilson—Derek, Ferguson, Clark, Murray, Harris, Berry Jones, Cliff Jones, King, Torek, Berg; TORPEDO: Kavazasvili—lanet, Pahomov, Sustikov, Nepomiluev, Ciumakov, Lenev, Brednev, Pais, Streltsov, Serebriakov.

Meciul decisiv este programat la Tashkent, la 19 martie.

Herb AUDREY

SARABANDA RECORDURILOR CONTINUĂ ÎN PISCINELE LUMII

Cronometrele electrice, care nu lipsesc din decorul marilor piscine ale lumii, au și început să vestească performanțele excepționale promise de campioni și recordmanii natale mondiale în acest an olimpic. Deosebita eferveșcență stîrnită încă din vara anului trecut duce spre rezultate incredibile, și ca mărturie ne stau aproape în fiecare săptămînă performanțele

făsură la Minsk), cvartetul braștilor sovietici va avea la dispoziție toate condițiile pentru a reduce recordul lumii pe continent...

Pe linia unor rezultate cu totul ieșite din comun s-au înscris și tradiționalele întreceri ale „Marelui Festival nautic de la Bremen”. Valoarea competiției a fost ridicată substanțial prin prezența la start a unui valoros grup de

200 m și 5:02,9 la 400 m) au fost uimitoare.

În cele trei zile de concurs am notat și citeva surprize de mari proporții. În lipsa lui Mc Gregor, moscovitul Nikolai Gusev (53,6) s-a dovedit cel mai rapid sprinter european, întrecînd destul de clar pe compatrioții săi L. Iliev și S. Beliz-Gojman. Victoriile neașteptate au înregistrat și vest-germana Ute Frommter (1:14,6 la 100 m bras) și olandezul Schoutens (2:13,7 la 200 m spate), în fața campionilor continentului nostru, Galina Prozumenshikova și Iuri Gromak.

În sfîrșit, iată și citeva vești de la antipod. Mike Wenden conduce în continuare pleiada tinerei generații australiene, dar secundanții săi, Gary Brough (16 ani) cu 16:51,9 la 1500 m liber și Graham White (17 ani) cu 16:53,7, nu sînt cu nimic mai prejos. Vedeta nr. 1 a anului este însă un nou copil minune, Karen Moras (13 ani), care a ajuns la citeva cifre cu totul remarcabile: 4:39,9 la 400 m liber și 9:36,9 la 800 m liber. Specialiștii vîd în noua elevă a lui Gallagher pe urmașa celebrei Ilsa Konrads. Ceea ce impresionează însă tot alt fel de puternic, este și faptul că noul val austriac prezintă și citeva tinere înnotătoare, cum ar fi Lynn Watson (15 ani) — 69,1 la 100 m spate și 2:28,9 la 200 m spate, Joanne Barnes (13 ani) — 2:47,4 la 200 m bras și Judy Playfair (14 ani) 1:17,9 la 100 m bras.

Adrian VASILIU

Gheorghe Prokopenko rediuvus. La 32 de ani el a parcurs distanța de 200 m bras în 2:24,8

uimitoare ce se înregistrează în bazinele acoperite (de dimensiuni reduse) aflate în emisfera nordică sau în piscinele din aer liber, care le găsim la sud de Ecuador.

Primele modificări pe tablele recordurilor mondiale aparțin tinerei Karen Muir: 66,7 pe 110 yarzi și 2:24,1 la 220 yarzi spate. La aflarea acestor rezultate, canadianca Elaine Tanner s-a deplasat special de la Winnipeg tocmai la Bloemfontein pentru a-și înfrîna redutabilii adversari și a încerca să reintre în posesia recordurilor lumii, în miraculoasa piscină (cu apă sărată) africană. Tentativa ei nu a fost însă încununată de succes: cronometrele nu au indicat pentru Mickey-Monseul Canadei decît 68,0 sec.

Într-un alt bazin cu apă de mare, alături de celebrul Copacabana brazilianul Jose Silvio Filho a devenit cel mai rapid brașist din lume. Tânărul student din Rio de Janeiro (18 ani) — 1,71 m — 69 kg) a încheiat o cursă de 100 m în fantasticul timp de 66,4 sec, confirmînd astfel surprinzătoare (pe atunci) succese de la Jocurile Panamericane de anul trecut. Așteptăm însă replica braștilor sovietici, care săptămîna trecută s-au impus într-un mod cu totul deosebit la concursul de la Bremen. E drept, timpul realizat de vesnic tînărul Prokopenko (32 de ani), Igor Morciukov — un element excepțional dotat din punct de vedere fizic Vladimir Kossinski și Evgheni Mihailov trebuie corelat cu posibilitățile ce le oferă o piscină de dimensiuni reduse (25 m). Săptămîna viitoare, însă, în cadrul „Marelui premiu al ziarului Komsomolskaia Pravda” (competiție ce se va des-

înnotători americani, ca și a lotului olimpic al U.R.S.S. Starurile delegației sportive de peste Ocean au fost Marc Spitz, imbatibil în cursele de vînt, Jane Barkman, care pare la ora actuală cea mai rapidă crauldă din întreaga lume, și Claudia Kolb, ale cărei performanțe în probele de mixt (2:23,0 la

telex radio telefon

FOTBALISTII ITALIENI ÎN GREVA?

Potrivit știrilor transmise de agenția ANSA, cluburile italiene de fotbal de divizia A și B intenționează să declare o grevă în semn de protest față de respingerea unui proiect de lege prin care se prevedea o reducere a taxelor guvernamentale aplicate asupra biletelor de intrare la meciurile de fotbal. Consiliul executiv al Ligii profesioniștilor de fotbal a convocat de urgență (la Milano) o reuniune extraordinară a reprezentanților cluburilor divizionare pentru a discuta respingerea proiectului de lege care interesează atât de mult cluburile aflate în deficit financiar. În cercurile fotbaliste există temerea că unele echipe vor reuși să joace în etapele viitoare.

MARE SURPRIZA ÎN CAMPIONATUL DE HOCEI CEHO-SLOVAC

În etapa a 30-a a campionatului cehoslovac de hochei pe gheață s-a înregistrat o mare surpriză. Liderul clas-

mentului, echipa Z.K.L. Brno a fost învinsă cu 3-2 (0-0, 2-0, 1-2) de formația Somp Kladno. În schimb, cealaltă candidată la titlu, Dukla Jihlava, a terminat învingătoare în partida cu V.S.J. Kosice pe care a învins-o cu scorul de 5-3 (1-0, 2-1, 2-2). Alte rezultate: Sparta Praga — Slovan Bratislava 3-6; Tesla Pardubice — V.T.J. Chomutov 7-2; H.Z. Litvinov — T.E. Gotwaldov 7-4. În urma acestor rezultate pe primul loc în clasament a trecut formația Dukla Jihlava cu 49 de puncte, urmată de Z.K.L. Brno 48 puncte, Sparta Praga 40 puncte, Slovan Bratislava 38 puncte etc.

Echipa Spartak Moscova a obținut o nouă victorie în cadrul campionatului unionist de hochei pe gheață. Jucînd în deplasare la Sverdlovsk cu formația locală Avtomobilist, Spartak Moscova a terminat învingătoare cu scorul de 5-2 (2-1, 2-0, 1-1) într-un alt meci. Aripile Sovietelor Moscova a dispus cu 2-1 (0-0, 1-1, 1-0) de S.K.A. Leningrad.

PINA ÎN PREZENT, 17 ÎNSCRIERI LA „CURSA PACII”

Comitetul de organizare a celei de-a 21-a ediții a competiției cicliste „Cursa Păcii” a comunicat că pînă în prezent s-au primit înscrieri din partea a 17 țări: Anglia, Polonia, România, Cehoslovacia, Bulgaria, Danemarca, Belgia, Elveția, Iugoslavia, R. D. Germania, U.R.S.S., Italia, Suedia, Austria, Ungaria, Olanda, Norvegia.

CAMPIONATUL LIGII EUROPENE DE TENIS DE MASĂ

Selectionata de tenis de masă a U.R.S.S. a obținut a 4-a victorie în campionatul Ligii europene. Echipa sovietică a învins cu scorul de 7-0 reprezentativa Austriei, Sarkis Sarkoian, Gegan Vartanian și Rita Pogosova s-au remarcat în mod deosebit în această înfrîngere. La 15 martie, jucătorii sovietici vor primi replica selecționatelor cehoslovace pentru desemnarea cîștigătoarelor competiției. Meciul va avea loc la Moscova.

SĂRIȘURI CU SCHIURILE LA SAPPORO

Concursul internațional de sărișuri cu schiurile desfășurat la Sapporo (gazda viitoarelor Jocuri Olimpice de iarnă) s-a încheiat cu victoria sportivului vest-german Heini Ihli. El a totalizat 243 puncte, reușind două sărișuri de 97 m. Cea mai lungă sărișură a concursului a realizat-o japonezul Takashi Fujisawa cu 108,5 m, dar, cîzînd în timpul celei de-a doua sărișuri, acesta a ratat victoria. Austriacul Baldu Preiml, unul din favoriți, s-a clasat doar pe locul 16.

BOCHATY ȘI GIOVANNOLI — CAMPIONI AI ELVEȚIEI

În stațiunea de sporturi de iarnă Haute Nendaz se desășoară în prezent campionatele de schi (proba alpine) ale Elveției. Proba masculină de slalom urias a revenit lui Dumeng Giovanoli, cronometrat cu timpul de 1:38,84. Pe locurile următoare s-au clasat Huggler — 1:39,47 și Bruggmann — 1:40,58. La feminin, primul loc a fost ocupat de Fernande Bouchatay cu 1:32,32, urmată de Annemarie Zryd — 1:34,17.

Actualitatea internațională

SCANDAL ÎN LUMEA SCHIULUI

Killy, pe banca acuzării

Triplul campion olimpic la schi, Jean-Claude Killy, revine pe scena actualității sportive la trei săptămîni după terminarea Olimpiadei de la Grenoble. Dar, de data aceasta, implicat într-o neplăcută afacere, provocată de unii membri ai Federației internaționale de schi. Scandalul s-a declanșat nu pe o pîrtie de concurs, ci la New York, unde președintele Comisiei de amatori a Federației internaționale de schi, B. Kjellstrom, a declarat textual: „Puteți să-l considerați pe Jean-Claude Killy ca suspendat, descalificarea sa fiind numai o chestiune de timp. Regulamentele noastre, chiar dacă nu corespond cerințelor epocii în care trăim (3), trebuie, totuși, respectate. Killy le-a încălcat de mai multe ori. L-am avertizat înainte și în timpul Jocurilor de la Grenoble. Noi tolerăm unele mici abateri, dar Killy a depășit orice limită”.

Întrebat asupra motivelor care ar duce la această aspră măsură, oficialul F.I.S. a declarat: „În primul rînd, noi îi reproșăm lui Killy faptul de a fi primit o importanță sumă de bani (în afara unui automobil) din partea unei reviste ilustrate (este vorba de «PARIS MATCH»), pentru ca aceasta să aibă exclusiv-

tatea interviurilor și fotografiilor sale”.

Sesizat asupra cazului Killy, președintele C.I.O., dl. A. Brundage, a declarat: „Așteptăm o comunicare oficială. În cazul că schiorul francez va fi descalificat pentru încălcarea regulilor amatorismului, atunci cele trei medalii de aur îi vor fi retrase”. Un caz similar s-a petrecut după Olimpiada de la Stockholm, din anul 1912, cînd atletul american Jim Thorpe, acuzat de profesionalism, i-au fost luate înapoi medaliile cîștigate la probele atletice.

La rîndul său, președintele Federației internaționale de schi, Mark Hodler, a declarat că există o singură soluție pentru a aplana, pentru moment, conflictul dintre Killy și federație, și anume: „Killy va trebui să ne trimită o declarație în care să ateste pe cuvînt de onoare că nu a fost plătit nici în bani, nici în obiecte pentru exclusivitatea acordată revistei «Paris Match». Această scrisoare va trebui să parvină la sediul federației din Berna pînă vineri seara, cel mai tîrziu. În caz contrar, Killy nu va putea participa la concursurile de schi de la Meribel, nici la prelecutul turneu în S.U.A.”.

În Franța, declarațiile membrilor marcanți ai federației, considerate ca un adevărat complot împotriva campionului olimpic, au fost primite cu indignare. Ministrul pentru problemele tineretului și sportului, François Missoffe, a luat poziție în favoarea lui Killy, declarînd într-un interviu acordat ziarului „FRANCE SOIR”: „Mă declar solidar cu Killy. Mă întreb cum pot ulei oameni cooptați și nu ales să la hotărîri atât de grave în numele lor personal și nu în cel al sportului. Se știe că fără contribuția statului nu s-ar putea face sport. În acest caz, nu ne mai putem juca cu termenii. Cred că într-un viitor nu prea îndepărtat noțiunile de amatorism și profesionalism vor dispărea”.

Pe marginea aceluiași subiect, comentatorul ziarului „LE PARISIEN LIBERE” scrie: „Killy este denunțat că ar fi obținut avantaje de pe urma medaliilor sale, dar ciți schiori elvețieni, austrieci sau francezi, păstori, pădurari sau vameși la origine, nu s-au trezit la vârsta de 30 de ani proprietari de hoteluri și restaurante! Trebuie să-i condamnăm oare? Se pare că președinții de federații nu prea știu ce este viața”.

Concurs internațional pe patinoarul „Drujba”

SOFIA, 7 (prin telex, de la corespondentul nostru). — Arena de gheață a stadionului „Drujba” din localitate găzduiește, vineri și sîmbătă, cea de a III-a ediție a concursului internațional de patină artistică, la care participă sportivi și sportive din Austria, Cehoslovacia, Iugoslavia, R.D. Germania, România și Bulgaria. Ca și în anii precedenți, startul va fi luat numai de concurenții tineri, de perspectivă. Ediția 1968 a competiției suscită un interes sporit, datorită atât participării mai vaste, cît și a valorilor superioare prezente la întreceri. Trebuie să spunem că regulamentul concursului limitează participarea la cite doi patinatari și două patinatoare de fiecare țară. Programul cuprinde tradiționalele exerciții impuse și libere.

Corespondență din Sofia

Și acum, să vă informăm despre componența unor reprezentative. Astfel, Cehoslovacia prezintă în concurs, la băieți, pe P. Staref, (16 ani, clasat pe locul 3 la ultimul campionat al R.S.C.) și pe I. Jidek (locul 5), iar la fete pe L. Bezakova (16 ani, locul 5 în campionat) și pe

M. Gaidosova (locul 6). Echipa masculină a Iugoslaviei este reprezentată de campionul Z. Matas și de juniorul nr. 1, I. Ciubricevici. În concursul feminin, patinajul artistic iugoslav își apără șansele prin campioana A. Cristan. Forma-

ția României pentru această competiție este alcătuită din Mihai Stoeneșcu (locul 3 în campionatul național de seniori), Sandu Dragoș (locul 4), Cristina Formagu (locul 4 la seniori) și Constanta Ionescu (fostă campioană de juniori).

Delegația română este însoțită de arbitra internațională Irca Minculescu și de antrenorul Gh. Roncea.

Sportivii bulgari s-au pregătit temeinic pentru întrecerea pe care o găzduiesc. De o lună de zile, de pregătirea celor mai buni patinatari și patinatore din Bulgaria se ocupă antrenorul cehoslovac Ivan Rezek, din Brno, iată și formația țării gazdă: băieți — A. Penchev (22 ani, fost campion al Bulgariei) și N. Ianev (16 ani, vicecampion în 1967); fete — E. Kamenova (14 ani) și R. Inceva (13 ani).

Programul celor două zile de concurs: vineri — exercițiile impuse și libere băieți; sîmbătă — exercițiile impuse și libere fete. Se vor alege numai clasamente individuale. Duminică, competitorii vor evolua în cadrul unor demonstrații.

Toma HRISTOV

Turnee internațional „Cupa Voința” la popice

Joi după-amiază a început în Capitală, pe arena Voința, turneul internațional de popice organizat de U.C.E.C.O.M. la care participă patru formații: Aktivist Espenheim (R.D.G.), Selecționata divizionară, Voința I și Voința II. După disputarea primei jumătăți a probei pe echipe conduc detașat jucătorii și jucătoarele din selecționata noastră divizionară. Un rezultat excelent a obținut ieri P. Purje (867 p.d.), întrecînd cu peste 100 de „bete” pe principii săi adversari. Din echipa oaspe J. Manfred a realizat cel mai bun punctaj, 868 p.d. La fete, s-a distanțat simțitor tînăra Ana Marcu, notată cu 448 p.d. Rezultate (băieți): Sel. divizionară 2 679 p.d.; Voința II 2 543 p.d.; Voința I 2 541 p.d.; Aktivist Espenheim 2 445 p.d. Fete: sel. divizionară 1 285 p.d.; Voința I 1 284 p.d.; Voința II 1 177 p.d., Aktivist Espenheim 1 091 p.d. Concursul continuă azi de la ora 18.

T. R.

Cu rezultatul înregistrat nu de mult în cadrul întrecerilor atletice pe teren acoperit de la Moscova (15,65 m), atletul sovietic Victor Sameev se înscrie printre cei mai buni săritori de „triplu” din Europa, cu șanse apreciabile și pentru viitoare concursuri în aer liber

Foto: TASS

ÎN „C.C.E.” LA BASCHET (F)

La Zagreb s-a desfășurat primul meci dintre echipele Daugava Riga și Trensvejka Zagreb, confînd pentru sferturile de finală ale „Cupelor campionilor europeni” la baschet feminin. Baschetbalistele sovietice au obținut victoria cu scorul de 88-50 (40-20). Partida a fost condusă de arbitrul român Alexandru Dănilă, împreună cu Silvester Szócsz (Ungaria). Returul acestei înfrîngeri se va disputa la Riga la 14 martie.

INTRECERI CICLISTE

Cea de-a 27-a ediție a tradiționalei curse cicliste Genova — Nisa a fost cîștigată de sprinterul rutier francez Cyrille Guimard. Învingătorul a parcurs cei 180

km ai traseului în timpul de 4 h 26:39,0.

Tradiționala cursă ciclistă de primăvară Milano — Torino (200 kilometri) a fost cîștigată anul acesta de rutierul italian Franco Bitossi, cronometrat cu timpul de 4 h 46:38,0 (medie orară 45,500 km). În același timp au sosit Italo Zilioli și Michele Danelli.

IRLANDA — U.R.S.S. 4—1 LA BOX

Întîlnirea internațională de box desfășurată la Dublin între selecționatele Irlandei și U.R.S.S. s-a încheiat cu victoria pugiliștilor sovietici învingători cu 14—4. La categoria semimijlocie, sovieticul Frolov a pierdut surprinzător la puncte în fața lui Iren Young.